

den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og som naturligvis er udarbejdet af Statsbanerne, var langt, langt bedre end det, der blev gennemført. Naar ikke desto mindre Forslaget om at føre Trafikken ind igennem Middelfart blev gennemført, skyldes det jo den Omstændighed, at man fra Middelfarts Side ønskede det, og at Motorfolkene gik med til at anbefale det, men jeg tror ikke, der var nogen i Udvalget — det var i hvert Fald ikke ret mange udover det ærede Medlem, som sidst talte —, der var af den For- mening, at denne Ordning var bedre eller i hvert Fald lige saa god som den, der var foreslaet fra Statsbanernes Side.

Maa jeg endelig sige vedrørende det Spørgsmaal, det ærede Medlem sidst om- talte, at det er jo karakteristisk for denne Regering og for øvrigt for Regeringspartiet med, at hele deres Bestræbelse nu gaar ud paa at vælte Byrderne fra Overklassen ned- ad paa den arbejdende Befolkning. Det er jo ikke andet, der tilsigtes med Tvangsfor- sikring, end at faa de Smaakaarsfolk, der skal have Aldersrente, til selv at betale. Jeg forstaaer meget vel, at naar en Mand har faaet gratis Skolegang gennem de højere Und-ervisningsanstalter og er kommet ind i et Statsembede, hvor han er statspensioneret, kan han nok ønske at blive fri for nogle af disse Byrder og faa dem læsset over paa den arbejdende Befolkning, men jeg beklager, at det er Ministeriets Bestræbelse og Ven- stres Bestræbelse at faa væltet Byrderne fra Overklassen ned paa den arbejdende Be- folkning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Jeg skal blot tillade mig til det ærede Medlem, der nu havde Ordet, at sige, at jeg skal aldeles ikke bestride, at man mener, at en Vej uden omkring Middelfart vilde have været bedst. Jeg er ikke saa sik- ker paa — jævnfør det, jeg før sagde —, om det ærede Medlem ogsaa vilde mene, at en Vej uden omkring Kolding havde været den bedste, men det bliver nu en Sag for sig. Denne Sag er jo i hvert Fald blevet ordnet i dette høje Folketing paa den Maade, at man ikke her slog Følge med det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, og for øvrigt plejer det jo fra den Side — og efter min Mening med Rette — at hedde: Intet over og intet ved Siden af Folketinget.

Maa jeg med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem var inde paa, nemlig at Folkeforsikringen vilde be- tyde, at man væltede Byrderne over paa

bestemte Dele af vort Samfund, blot sige, at ved Folkeforsikring vil man opnaa at stille alle lige og gennem de ringe Bidrag, som det jo bliver fra den tidligste Alder, tillige opnaa at tildele de paagældende — og det bliver altsaa dem alle — et betydeligt større Beløb, end der kunde blive Tale om ved den sociale Lovgivning. I øvrigt skal jeg sige, at dette Spørgsmaal har jeg erklæret mig rede til at faa herind, og til den Tid kan saa muligvis det ærede Medlem og jeg komme til at drøfte det yderligere.

Naar det ærede Medlem nævnte mig som Statstjenestemand, skal jeg blot sige, at for vort Vedkommende, for Danmarks Statstjenestemænds Vedkommende er For- holdet jo det, at vi ifølge en Lovgivning, som det ærede Medlems Parti selv har været med til at stemme for, oprindeligt med 2½ pCt., nu med 3 pCt., er med til at betale til vore egen Pension, og det er netop det, som efter min Mening vil være det rette Princip.

Weygaard: Ved anden Behandling af Nedskaeringslovforslaget for Sygekasserne den 17. Maj i Aar gjorde jeg opmærksom paa, hvilke Konsekvenser en saadan Ned- skæring vilde faa for de fattigste Sygekasse- medlemmer, idet jeg anførte, at Følgen af Venstres Nedskaeringsforslag maatte blive en Kontingentforhøjelse for derved at dæk- ke Sygekasserne Tabet af de mere end 4 Mill. Kr. aarlig i Statstilskud, som Nedskaer- ringen alene androg — altsaa en Kontingent- forhøjelse for de fattigste i en Tid, hvor 50 000 danske Hjem var hæret af Arbejds- løshed, samtidig med, at Venstre gav 10 Mill. Kr.s Skattelettelser til de rigeste. Jeg anførte, at en Forhøjelse af Sygekassekon- tingentet vilde medføre, at mange af de i Forvejen daarligst stillede vilde blive slettet af Sygekasserne, fordi de ikke evnede at betale Sygekassekontingentet i dets da- værende Størrelse og endnu mindre efter en klækkelig Kontingentforhøjelse. Jeg an- førte, hvad der findes refereret i Folketings- tidende for 1926—27 Sp. 5583, og hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere: „Nu staaer vi foran en yder- ligere Nedskaering af Statstilskuddet, hvad der, som jeg sagde før, naturnødvendigt maa medføre et af to: enten en Foringelse af Kassernes Ydelse til de syge, eller en betyde- lig Kontingentforhøjelse paa gennemsnitlig 3 Kr. pr. Medlem.“ Jeg anførte altsaa, at en Kontingentforhøjelse af 3 Kr. aarlig eller 25 Ø. maanedlig pr. Medlem var det mind- ste, der kunde dække den af Venstre fore- slaede store Nedskaering alene paa Syge- kassetilskuddet. Den højtærede Sundheds-